

“திராட்சத் தோட்டத்தில் வேலையாட்கள்”

LABORERS IN THE VINEYARD

ஆதார வசனங்கள் : மத்தேயு 20:1-16.

திறவுகோல் வசனம் : மத்தேயு 5:45 “இப்படிச் செய்வதினால் நீங்கள் பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவுக்குப் புத்திரராயிருப்பீர்கள்; அவர் தீயோர்மேலும் நல்லோர்மேலும் தமது சூரியனை உதிக்கப்பண்ணி, நீதியுள்ளவர்கள்மேலும் அநீதியுள்ளவர்கள்மேலும் மழையைப் பெய்யப் பண்ணுகிறார்”

இந்த உவமையை, அதன் அனைத்து உண்மை அம்சங்களோடும் நிறைவேறுவதை காணும் வகையில் விளக்குவது கடினமாகும். மாபெரும் போதகர் அதனைப் பரலோக இராஜ்யத்தின் உவமையென கொடுத்திருந்தார். இவ்வாறாக, இது இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தின்போது, திருச்சபையின் அனுபவங்களுக்குப் பொருந்தும் என்பதை நம்மால் அறியமுடிகின்றது. குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் இந்த யுகத்தின் வெவ்வேறான காலப்பகுதிகளுக்கு, இங்கே வரும் வெவ்வேறான இடைவெளிகளை பிரயோகித்தால், நமக்குச் சிக்கலே மிஞ்சும்; யுகத்தின் ஆரம்பத்தில் அழைக்கப்பட்ட அப்போஸ்தலர்களும், ஏனையோரும், யுகம் முழுவதும் ஜீவித்துப் பிரயாசப்படவில்லை. மறுபடியும் இவ்வாறு அதனைப் பொருத்திப் பார்க்கும்போது, யுகத்தின் ஆரம்பத்தில் இருந்தவர்களுக்கு மட்டும் ஒரு பரிசைப் போன்று மதிக்கத்தக்க, திட்டவட்டமான வாக்குத்தத்தம் இருந்ததாகவும், மற்றும் மற்றவர்களானவரும் ஏற்றது எதுவோ அதனைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற உறுதிப்பாடு மட்டுமே கொண்டிருந்தனர் என்கிற கருத்தினை நாம் எதிர்கொள்ள நேரிடும்.

உவமையை விளக்குவதில் நாம் சந்திக்கும் மற்றொரு சிரமம் யாதெனில், முந்தி அழைக்கப்பட்டுப் பிந்தி கூலியைப் பெற்றவர்களின் முறுமுறுப்பை எவ்வாறு பொருந்தச் செய்வது என்பதாகும். சுவிசேஷ யுகத்தில் முதல்முதலில் அழைக்கப்பட்ட அப்போஸ்தலர்களும் மற்றவர்களும், கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போது ஜீவித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு முன்னதாகவே, அவர்களுடைய உயிர்த்தெழுதலின் மாற்றத்தை அடைவார்கள் என்றே மற்ற வேத வசனங்கள் நமக்குக் காட்டுகின்றன. பரிசுத்த பவுல் கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது உயிர்த்தெழுதலர்கள் என்றும், பின்பு உயிரோடுருக்கும் நம்மிடையே இருப்பவர்களும் மறுபடிமடைவர் என்றும் அறிவிக்கின்றார். மேலும் ஆதிகால திருச்சபையின் அப்போஸ்தலர்களும் மற்றவர்களும், அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் வெகுமதியைக் குறித்து முறுமுறுப்பார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கக்கூடமுடியாது.

சுவிசேஷ யுகத்தின்போது திருச்சபையின் ஒட்டுமொத்த அனுபவங்களுக்கும் பொருந்தக்கூடிய இவ்வுவமைக்கான தீர்வைக் கண்டுபிடிக்க நாம் முயற்சிக்கும்போது, இந்தச் சிரமங்கள் அனைத்தையும் சிந்தையில் வைக்கவேண்டும்.

இவ்வுவமையை தேவ ஜனங்களின் தனிப்பட்ட அனுபவங்களுக்குப் பிரயோகிக்க முயற்சித்தாலும், நமக்குச் சிக்கல் ஏற்படும். இதை இப்படியாகப் பொருத்திப் பார்க்கும்போது, தங்கள் கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தை முந்தி ஆரம்பிக்க நேரிட்டவர்கள், ஜீவியத்தின் மாலைவேளையில் கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் உண்மையுள்ளவர்களாய்க் காணப்பட்டால், அவர்களே முந்தி அழைக்கப்பட்டு பரிசினைப் பெறுவார்கள் என்பதாக நாம் கூற நேரிடும். பிந்தி வருகிற ஏனையோர், கர்த்தர் நிமித்தமாக தங்களது நேரம், வலிமை மற்றும் திறமை ஆகியவற்றின் ஒரு பகுதியை மாத்திரம் கொண்டு ஊழியஞ்செய்வது, பதினோராம் மணிவேளையிலும், பிந்தி அழைக்கப்பட்டவர்களான சிலருக்கு ஒத்திருக்கக்கூடும். எஜமானரின் வேலையில் செலவளித்த நேரத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், இவர்களானவரும் ஒரே மாதிரியான வெகுமதியைப் பெறுவார்கள் என்று உவமைக்கு நாம் விளக்கம் கொடுத்தாலும், முந்தி அழைக்கப்பட்டோர் முறுமுறுப்பு, முறையீடு மற்றும் அதிருப்தியடைந்தனர் என்னும் கூற்றானது இன்னும் நமக்கு சிக்கலையே ஏற்படுத்தும்.

அதற்கு மாறாக, கர்த்தருடைய சித்தத்திற்கும், அவருடைய ஜனங்களுக்காக அவருடைய நீதியான அன்பான ஏற்பாடுகளுக்கும் எதிராக முறுமுறுக்கும் எவரும், ஒருபோதும் திரைக்கப்பாலுள்ள இராஜ்யத்தின் பரிசினைப் பெறமாட்டார்கள் என்றே நாம் உறுதியாக நம்புகின்றோம். எஜமானரின் நல்லது என்ற பாராட்டையும், மற்றும் உயிர்த்தெழுதலின் மாற்றத்தைப் பெறும் எவருமே முறுமுறுக்க மாட்டார்களென்று நாம் உறுதியடையலாம். தங்களுடைய ஒவ்வொரு சிறிய ஊழியத்திற்கும் பலிக்கும் அதிகமாகவே வெகுமதி

அடைந்துவிட்டதாக உணர்ந்து, அவர்கள் சந்தோஷப்பட்டு, களிகூறுவார்கள். இராஜ்ய வகுப்பாரின் பரிசைக் குறித்த ஏனைய வேதவசனங்களின் போதனைகளுக்கிணங்க, இந்த உவமையை நாம் எவ்வாறு சீரான வகையில் பொருந்தச் செய்யலாம்? ஒரேயொரு வழி மாத்திரம் நம்மால் சிந்திக்க முடிகின்றது. அதாவது, இந்த உவமையை இராஜ்ய வகுப்பாரின் தற்போதைய ஜீவிய அனுபவங்களுக்கு, குறிப்பாக இந்தச் சுவிசேஷயுகத்தின் முடிவில் வாழ்ந்து வருபவர்களுக்கு முற்றிலுமாகப் பொருத்திப் பார்ப்பதேயாகும்.

ஓரளவு யூதர்களுக்குப் பொருந்தக் கூடியவை

பதினாறு நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக யூதர்கள், மேசியாவின் முதலாம் வருகைக்காகவும், பின்னர் வரவிருக்கும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட வாய்ப்புகளுக்காகவும் காத்திருந்தனர். இயேசுவானவர் தம்முடைய ஊழியத்தைத் துவங்கினபோது, “பரலோக இராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது” என்று பிரசங்கித்து, அதில் நுழைவதற்கான சிலாக்கியத்தை யூதர்களுக்கே வழங்கினார். அந்தச் சிலாக்கியமே ஒரு “பணம்” அல்லது அவர்களின் வாழ்நாள் முழுவதும் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்வதற்கான அவர்களின் உண்மையுள்ள முயற்சிக்குக் கிடைத்த ஒரு பரிசாகும். ஆனால் இராஜ்யத்தின் சலுகையானது பலர் அறிய பிரகடனப்படுத்தப்பட்டபோது, முன்பு தேவனுடைய ஊழியத்தையும் திராட்சத் தோட்டத்திலுள்ள வேலையையும் புறக்கணித்த சிலராகிய, ஆயக்காரர்களும் பாவிசுருமே ஈர்க்கப்பட்டனர். இந்தப் புதிய வேலையாட்கள், கர்த்தராகிய இயேசுவால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அவருடைய சீஷர்களாக ஆவதற்கு ஒரு வாய்ப்பும் வழங்கப்பட்டது.

சீஷத்துவத்தின் சிலாக்கியமே அந்தப் பணம் அல்லது பரிசாகும். தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் கர்த்தராகிய தேவனுக்கு உண்மையாயிருந்த வேதபாரகரும், பரிசேயரும், ஆயக்காரர்கள் மற்றும் பாவிசுருக்கு மேலாகத் தங்களுக்கே மேலான உயர்வோ அல்லது முன்னுரிமையோ கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கருதினார்கள். தங்களுக்கு இராஜ்யத்தின் முதல் ஸ்தான வாய்ப்புகளை வழங்காத எந்தவொரு ஏற்பாடானாலும் அது நியாயமற்றதென்று முறுமுறுத்தனர். ஆயக்காரர்களும் பாவிசுருமே மேசியாவோடு சீஷராகப் பாக்கியமான சிலாக்கியத்தைப் பெறுகிறார்கள் என்றால், நிச்சயமாக, இன்னும் சில உயர்ந்த தயவுகள் தங்களுக்கும் வரவேண்டும் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். இயேசு ஆயக்காரரையும் பாவிசுருகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களுடன் சாப்பிட்டதற்காக அவர்கள் முறுமுறுத்தனர்.

இதற்கொத்த வண்ணமாகவே எஜமானரின் உவமைகளில் ஒன்று, பரிசேயர்களுக்கு ஒரு விசேஷித்த கண்டனமாகக் கூறப்பட்டது. கெட்டகுமாரன் என்பவர் தங்களுக்குக் கிடைத்த சிலாக்கியங்களுக்கு ஏற்ப ஜீவிக்காத யூதர்களின் ஒரு வகுப்பாரைக் குறிக்கின்றார். அதேசமயம், மூத்த சகோதரர் என்பவர் பிதாவிற்கடுத்த காரியத்தில் தொடர்ந்து ஆர்வத்துடனும், தீவிரமாகவும் ஈடுபட முயன்றவர்களைக் குறிக்கின்றார். இந்த கெட்ட குமாரன் வகுப்பாரில் சிலர், இயேசுவின் மற்றும் அவருடைய சீஷர்களின் உதடுகளிலிருந்து கிடைத்த தேவ அன்பின் செய்தியை ஏற்றுக்கொண்டு, பிதாவின் வீட்டிற்குத் திரும்பி இரக்கத்துடன் நடத்தப்பட்டு, வழிதவறிப் போகாதவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட புத்திரகவீகாரத்துவம் என்னும் அதே சிலாக்கியம் வழங்கப்பட்டபோது, உண்மையாக வேலைசெய்த மூத்த சகோதரர் வகுப்பாரோ மனம் நொந்தனர். அவர்கள் முறுமுறுத்து, விருந்தில் பங்கேற்க மறுத்துவிட்டனர். இவ்வாறாக, வாய்ப்பில் முதலிடம் பெற்றுக்கொண்டு, ஆசீர்வாதத்தைப் பொறுத்தவரையில் கடைசியாக இருந்த சிலரும், கடைசி மற்றும் பிந்தினோராய்த் தெய்வீக ஆசீர்வாதத்தை விரைவாகவும், அதிக பயனுள்ளதாகவும் பெறுவதற்கான வாய்ப்பைக் கண்டெடுத்த மற்றவர்களும் இருந்தார்கள்.

கிறிஸ்தவர்களுக்கும் பொருந்தக்கூடியவை

இவ்வவமையின் பொதுவான பாடம் யாதெனில், தேவன் எது வழங்கினாலும் அது ஓர் ஈவுதான் என்கிற உண்மையை நாம் மதித்துணர வேண்டும் என்பதாகத் தெரிகிறது. கொள்கைக்கும், நீதிக்குமான அன்பின் உண்மைத்தன்மையுடன் அவருடைய ஊழியத்தில் நாம் நுழையவேண்டும். நாம் பல ஆண்டுகள் ஊழியம் புரிந்திருந்தால், அந்த ஊழியத்தின் சிலாக்கியமானது அதிகமாக மதிக்கப்படவேண்டும். மேலும் கர்த்தருடைய காரியத்தில் நம்முடைய ஈடுபாடானது நம்மை மகிழ்விக்கவேண்டும். ஊழியத்தின் சிலாக்கியத்தை மதித்துணரும் அத்தகைய நிலைப்பாட்டிலிருந்து, கர்த்தருடைய வேலைகளானது மேற்கொள்ளப்படுவதைக் கண்டு நாம் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும். மற்றவர்கள் ஊழியத்தில் நுழைவதைக் கண்டும் மகிழ்ச்சிகொள்ளவேண்டும். நாம் நமக்கு கிடைக்குமென்று நம்பிக் கொண்டிருக்கின்ற அதே பரிசை அவர்கள் பெறுவதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடையவேண்டும். திராட்சத் தோட்டத்தின் சிலாக்கியங்களை மதித்துணரும் இத்தகைய பரந்த மனப்பான்மையின் ஆவி உள்ளவர்கள் மாத்திரமே, “நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் வரவழைக்கும் .. யாவரிடத்திலும்” அத்தகைய அனுதாபம் காண்பிப்போர் மாத்திரமே, இராஜ்யத்திற்கு முறையான தகுதியானவர்களாய் இருப்பார்கள் மற்றும் இராஜ்யம் ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருப்பதை அறிவிக்கும்போது, அறிவு மற்றும் வாய்ப்பின் விசேஷித்த சிலாக்கியங்களைப் பெறுவதற்கு தயார் நிலையிலிருப்பார்கள்.

இயேசுவின்னுடைய நாட்களில், யூதர்களுக்கு நிழலான இராஜ்யம் வழங்கப்பட்டதைப் போலவும், தெய்வீக ஊழியத்தில் புதியவர்களாக இருந்தும், நீண்டகாலமாக ஈடுபட்டு வந்தவர்களுடன் இராஜ்யத்தில் பங்கு பெறுவதற்கான அதே வாய்ப்புகளைப் பெற்றதைப் போலவும், முடிவிலும், அல்லது இந்த கவிசேஷ யுகத்தின் அறுவடைக் காலத்திலும் அவ்வண்ணமாகவே இருக்கும். தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் கர்த்தருக்கு உண்மையுள்ளவர்-களாயிருக்க தேடுவோராயும், அவர் நிமித்தமாக ஊழியஞ்செய்யவும் முயன்று வருபவர்கள், தாங்கள் இவ்வளவு அத்த சிலாக்கியங்களையும், ஆசீர்வாதங்களையும் பெற்றிருக்கின்றோம் என்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். சிலர் பின்னர் தெய்வீக ஊழியத்தில் நுழைந்தாலும்கூட அவர்கள் சக ஊழியர்களாக, அவர்களுடன் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும்.

மெய்யாகவே, கர்த்தருடைய வார்த்தையின்படி ஊழியக்காரர்களாகிய அனைவரும், வரக்கூடிய மற்றவர்கள்மேல் பொறாமைப்படுவதற்குப் பதிலாக, திராட்சத் தோட்டத்திற்கு மற்ற வேலையாட்களை அனுப்பும்படி எஜமானரிடம் வேண்டிக்கொள்ளவேண்டும். இப்போது கர்த்தருடைய திராட்சத்தோட்டத்தில் வேலைசெய்யும் அனைவருக்கும் பரிசாக, தற்கால சத்தியத்தைப்பற்றிய அறிவு கிடைப்பதால், இப்பரிசானது சமீபத்தில் வந்தவர்களுக்கும், எஜமானரின் ஊழியத்தில் நீண்ட காலமாக இருந்தவர்களுக்கும் சமமாக பகிர்ந்தளிக்கப்படுமானால், நாம் ஆச்சரியப்படலாகாது.

மாறாக, கர்த்தருடைய வழிகளில் நாம் மனமகிழ்ச்சியடைவோமாக. அவர் காட்டிய கிருபையால் பதினோராம் மணிவேளையிலும்கூட வேலைக்கு வந்தவர்களமீது நம்முடைய இருதயங்கள் கோப்படவேண்டாம். அவர்களும் சகோதரர்கள் (சகோதரிகள்) அல்லவா! பொன்னான பிரமாணத்தின் விதிமுறைகளின் கீழ் நாம் அனுபவிக்கும் அதே ஆசீர்வாதங்களை அவர்களும் பெற்றுக்கொள்ள விரும்ப வேண்டுமல்லவா! கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் நீண்ட காலமாக இருந்தவர்கள் ஒதுங்கியிருக்கும்போது, இப்போது அவர்கள் கர்த்தருடைய தயவை இன்னும் அதிகமாக வெளிப்படுத்தவேண்டும் என்ற அவர்களைக் குறித்த எந்தவொரு உணர்வும் இல்லாதிருப்பது, ஐயத்துக்கிடமில்லாமல் தவறானதாகும். கர்த்தர் தம்மைப் போல அதே சாயலில் நாமும் இருக்க விரும்புவார். இதுவே இந்தப் பாடத்திற்கான ஆதார வசனத்தைத் தெரிவுசெய்தவர்களின் பரிந்துரையாகவும் இருக்கிறது. நீங்களும் உங்கள் பிதாவைப் போல இருங்கள்; “அவர் நன்றியறியாதவர்களுக்கும் துரோகிகளுக்கும் நன்மை செய்கிறாரே” (லூக்கா 6:35). “அவர் தீயோர் மேலும் நல்லோர் மேலும் தமது சூரியனை உதிக்கப்பண்ணி, நீதியுள்ளவர்கள்மேலும் அநீதியுள்ளவர்கள்மேலும் மழையைப் பெய்யப் பண்ணுகிறார்” – மத்5:45.

திறவுகோல் வசனம் தரும் பாடங்கள்

இருண்ட யுகங்களில் நம்முடைய மூதாதையர்கள் தேவனுடைய குணலட்சணம் மற்றும் மனித இரட்சிப்புக்கான அவரது திட்டத்தின் சரியான கருத்தை இழந்ததை மகா பெரிய மற்றும் முக்கியமான அர்த்தத்திலும் நாம் மென்மேலும் கற்று வருகின்றோம். விசுவாசப்பிரமாணங்களில் அவரை அன்பாகவும் இரக்கத்தோடும் சித்தரிப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் அவரை மிகவும் வித்தியாசமான வர்ணங்களில் சித்தரித்தனர். நம்மிடம் மரபுவழியாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இருண்ட யுகங்களின் விசுவாசப் பிரமாணங்களானது, வேதாகமத்தினுடைய போதனைகளின்மீது வர்ணம் பூசப்பட்ட மற்றும் சிதைந்த கருத்துக்களாகவே வந்துள்ளன. சமீப காலங்களில் மாத்திரமே வேத மாணவர்கள் இந்த உண்மையை உணரத் துவங்கியிருக்கிறார்கள். விசுவாசப்பிரமாணங்களுடைய போதனைகள், ஆரம்பத்திலிருந்தே தேவன் கோடிக்கணக்கான எண்ணிக்கையுடைய தம்முடைய மனித ஜீவன்களைத்திற்கும் ஓர் எரிநரகத்தையும், நித்திய சித்திரவதையையும், மற்றும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சிலராகிய பரிசுத்தவான்களுக்கு மாத்திரம், பரிபூரண ஆனந்தமாகிய பரலோகத்தையும் திட்டம் பண்ணியிருக்கிறார் என்பதே அவர்களுடைய போதனையின் பொதுவான போக்காக இருப்பதையும். அது பகுத்தறிவற்றது என்றும் எண்ணி, இப்போதுள்ள அனைத்து அறிவுத்திறம் வாய்ந்த ஜனங்களும் தூக்கி எறிந்துள்ளனர்.

ஆனால் அந்தோ, நம்முடைய விசுவாசப் பிரமாணங்களின் தப்பறைகளை நாம் உணர்ந்திருந்து, அவற்றை கைவிட்டு வரும் அதே வேளையில், வேதாகமத்தின் போதனைகளிலிருந்து அவர்களின் போதனைகள் எவ்வளவு வேறுபட்டிருக்கிறது என்பதை நம்மில் பலர் கவனிக்கத் தவறித்தான் போயுள்ளோம். ஆனாலும் வேதாகமம் பின்னர் மீண்டுமாக நாடிச்செல்லப்படுகிறது. நமது பார்வையைச் சிதைத்த வர்ணம் பூசப்பட்ட விசுவாசப்பிரமாணங்களின் கண்கண்ணாடிகள், துண்டுகளாக உடைக்கப்படுகின்றன. வேதாகமத்தை அதன் தெளிவான வெளிச்சத்தில் படிக்க நாம் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். நாம் கற்ற அளவுக்கு ஆசீர்வாதத்தையும் அடைந்திருக்கிறோம்.

உதாரணமாக, இந்த வசனத்தைக் கவனியுங்கள்: “இப்படிச் செய்வதினால் நீங்கள் பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவுக்கு புத்திரராயிருப்பீர்கள்”. இருண்ட யுகங்களில் சகோதரர் கால்வின், இரத்தம் தோய்ந்த மரியாள் (Bloody Mary), மற்றும் ஆயிரக்கணக்கானோர், மதத்தின் பெயரிலும், இயேசுவின் நாமத்திலும், பிதாவின் நாமத்திலும், தாங்கள் தேவனைப் பிரதியெடுப்பதாக நினைத்து, பரலோகத்திலுள்ள தங்கள் பிதாவைப் போல

இருப்பதாக நினைத்து, கொடுமான கொடுமைகளைச் செய்தனர். ஆனால் அந்தோ, அவர்கள் அவரைச் சரியாக அறிந்திருக்கவில்லை! சர்வ வல்லமையுள்ள, கிருபையுள்ள தேவனை, இரக்கங்களின் பிதாவை, மனித ஜீவன்களுக்கான அவருடைய திட்டங்கள் மற்றும் அவருடைய ஏற்பாடுகளில் மிகவும் பேய்த்தனமாக இருப்பதைப் போன்று குறிக்கப்படும் பேயுருவமுள்ள படங்களை அவர்கள் பின்பற்றி வந்தனர். “நீங்கள் பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவுக்கு புத்திரராயிருப்பீர்கள்” என்று இயேசு கூறினபோது, உண்மையில் எதை அர்த்தப்படுத்தினார் என்பதை இப்போது நாம் காண்கின்றோம். அவருடைய வசனத்தின் எஞ்சிய பகுதியையும் இப்போது நாம் சேர்த்துக் கொள்கிறோம், “அவர் நன்றியறியாதவர்களுக்கும் துரோகிகளுக்கும் நன்மை செய்கிறாரே (லூக்கா 6:35). மற்றும், “அவர் தீயோர் மேலும் நல்லோர் மேலும் தமது சூரியனை உதிக்கப்பண்ணி, நீதியுள்ளவர்கள் மேலும் அநீதியுள்ளவர்கள் மேலும் மழையைப் பெய்யப் பண்ணுகிறார் (மத்தேயு 5:45).

இயேசுவின் சீஷர்களில் மிகவும் மேன்மக்களாயிருந்தவர்களில் இருவர், எஜமானருடன் சற்றுநேரம் தனிப்பட்ட முறையில் இருந்தபோதிலும், தவறாகவே கருத்தினைப் புரிந்துகொண்டார்கள். ஆற்றல்மிக்க விசுவாசப்பிரமாணத்தை உருவாக்கும் நீண்டகாலத்தின்போது, மற்றும் வேதாகம தியானத்தைப் புறக்கணிக்கும் நீண்ட காலத்தின்போது, தெய்வீகக் குணலட்சணம் பற்றிய அனைத்து சரியான கருத்துக்களையும் இழந்தவர்களை நாம் எவ்வளவாக மன்னித்து இரக்கங் காட்டவேண்டும்!

குறிப்பிடப்பட்ட இரண்டு சீஷர்கள், செபதேயுவின் மகன்களான யாக்கோபும், அவரது சகோதரன் யோவானுமே ஆவார்கள். கர்த்தருக்கும் அவருடைய சீஷர்களுக்கும் புசிப்பதற்கு உணவில்லாதபோது, யாக்கோபும் யோவானும் அப்பம் வாங்கச் சமாரியருடைய ஒரு கிராமத்திலே பிரவேசித்தார்கள். யூதர்களைப் போலவே சமாரிய வியாதியஸ்தர்களையும் குணப்படுத்த, இயேசு ஏன் தங்கள் கிராமத்திற்கு வரவில்லை என்று சமாரியர்கள் விசாரித்தனர். அக்காலத்திற்கான அவருடைய பணியானது யூதர்களுக்காக மாத்திரமே இருந்தது என்பதை அவர்கள் அறிந்தபோது அவர்கள் கோபப்பட்டு, “உங்கள் அப்பத்தை யூதர்களிடமிருந்தே வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்; நாங்கள் உங்களுக்கு எதுவும் விற்கமாட்டோம்” என்றார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் சுதந்திரவாளியாயுள்ள தங்கள் எஜமானர், இவ்வாறு அவமதிக்கப்பட்டார் என்று கோபமடைந்த யாக்கோபும் யோவானும், சமாரியர்களை அழிக்கும்படி வானத்திலிருந்து அக்கினியை வருவிக்க இயேசுவிடம் கேட்டார்கள். இந்த சீஷர்கள் தங்களிடம் தேவனுடைய ஆவி இருப்பதாக நினைத்தார்கள். ஆனால் இயேசுவோ, நீங்கள் இன்ன ஆவியுள்ளவர்களென்பதை அறியீர்கள்; மனுஷகுமாரன் மனுஷருடைய ஜீவனை அழிக்கிறதற்கு அல்ல, இரட்சிக்கிறதற்கே வந்தார்” என்று கூறினார்—லூக் 9:55.

இந்த இரண்டு அன்பான சீஷர்களையும் திருத்தப்பட வேண்டிய அவசியமிருக்கும்போது, சமாரியர்களை அழிக்க விரும்புவதில் அவர்கள் தவறான ஆவியுள்ளவர்களென்பதைக் காட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்கும்போது, தேவனுடைய நாமத்தால் எல்லா எதிராளிகளையும் நித்தியத்திற்குமான சித்திரவதைக்கு ஒப்படைப்பவர்களுக்கு இயேசுவின் கண்டிப்பு இன்னும் எவ்வளவு அதிகமாக பொருத்தமாக இருக்கும்!

ஆனால் நம்மில் சிலரும், தவறான கோட்பாட்டின் மதுவைக் குடித்ததன் விளைவாக, நம்முடைய அறியாமையில், நம்முடைய மூடநம்பிக்கையில், நமது விசுவாசப்பிரமாண போதையில் இருந்தோம். (வெளிப்படுத்தல் 17:1-5; 18:3). விடுவித்ததற்காக தேவனானவருக்கு ஸ்தோத்திரம்! அவருடைய ஜனங்களுக்கு வந்துகொண்டிருக்கும் தெளிவான பார்வைகளுக்காக அவருடைய நாமத்தைத் துதிப்போமாக! ஒரு புதிய யுகத்தினுடைய காலையின் விடியலானது அறிவுப்பிரகாசத்தைத் தந்து வருகின்றது. நீதியின் சூரியன் உதயமாகி வருகின்றது; கடந்த காலத்தின் பிசாசுகள் அதன் ஒளிரும் கதிர்களுக்கு முன்பாக தப்பி ஓடுகின்றன. “இந்த ஆசீர்வாதமான நற்செய்திகளை முழு உலகிற்கும் அறிவிப்புகள்”.

நம்முடைய தேவனின் மகிமை நிறைந்த குணலட்சணம்

இப்போது நம்முடைய திறவுகோல் வசனத்தை தியானிக்கும்போது, நம்முடைய தேவன், நன்றியறியாதவர்களுக்கும் துரோகிகளுக்கும், பாவிக்களுக்கும் கூட கிருபையுள்ளவராகவும், அன்பானவராகவும், இரக்கமுள்ளவராகவும், தயவுள்ளவராகவும் இருப்பதுபோல, நாமும் நமக்குக் கிடைக்கும் சமயத்திற்குத் தக்கதாக, யாவரிடத்திலும், விசேஷமாக விசுவாச குடும்பத்தாரிடத்திலும் தயவாயும், பெருந்தன்மையாயும், அன்பாயும் இருத்தல் வேண்டும். தேவனைப் பற்றிய இந்தப் பார்வையானது நம்முடைய இருதயங்களை ஈர்க்கின்றது. மேலும் இந்த அன்பின் தேவனை நாம் எவ்வளவுக்கதிமமாகத் தியானிக்கின்றோமோ, அவ்வளவுக்கதிமமாக, அவர் ஒருவரே அன்பான மற்றும் உண்மையான தேவன் என்பதையும், நம்முடைய முந்தைய தவறான எண்ணங்களனைத்தும் (நாம் சொந்தமாக உருவாக்கின தேவர்கள்) உண்மையற்றவை, அன்பற்றவை, பொய்யானவை என்பதையும் உணர்ந்திருக்கிறோம்., அவ்வளவுக்கதிமமாக, புறஜாதிகளால் செய்யப்பட்ட இரும்பு,

கல், பித்தளை அல்லது களிமண்ணாலான எந்த விக்ரிசங்களைக் காட்டிலும், நாகரீகமடைந்த தேசங்கள் பேனா, தட்டச்சு, மை மற்றும் காகிதம் ஆகியவற்றால் செய்த விசுவாசப்பிரமாண விக்ரிசங்கள் மிகவும் பயங்கரமானவை என்பதையும் நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம்.

“ஒரு மனிதனின் இருதயத்தின் நினைவு எப்படியோ, அப்படியே அவன் இருக்கிறான்” (நீதிமொழிகள் 23:7). அவன் வணங்கும் தெய்வம் கொடுமான, பழிவாங்குகின்ற, வெறுக்கத்தக்க, பேய்த்தனமாக இருக்குமென்று அவனது இருதய எண்ணத்தின் உயர்மாதிரி இருந்தால், அத்தகைய பொய்யான தெய்வத்தை வணங்கும் அந்த ஆணோ பெண்ணோ ஏறக்குறைய மாசுபடாமல் தவறான சிந்தனை மற்றும் தவறான செயல்களுக்கு ஏறக்குறைய வழிநடத்தப்படாமலிருந்தால் அது ஓர் அதிசயமேயாகும். மாறாக அன்பான மெய்த்தேவனை நம்முடைய எண்ணத்தின் உயர்மாதிரியாக மனக்கண் முன்னே வைக்கும்போது, நம்முடைய சிருஷ்டிகரின் கிருபையான நற்குணங்களை நாம் புரிந்துகொள்வதால் நாளுக்கு நாள் மென்மேலும் மாற்றப்பட்டு, மறுரூபமடைவோம். அறியாமலேயே நாம் இந்த உன்னத எண்ணத்தின் உயர்மாதிரியை பிரதியெடுத்து, நம்முடைய மனதைப் புதுப்பிப்பதன் மூலம், மென்மேலும் மறுரூபமடைவோம், மற்றும் நம்முடைய அன்றாட ஜீவியத்தில் தேவனுடைய நன்மையானதும், பிரியமானதும், பரிபூரணமானதுமான சித்தத்தை மென்மேலும் மெய்ப்பிப்போம்.

தேவனுடைய உறுதியான வார்த்தையை, நன்மையளிக்கும் வார்த்தையை பற்றிக் கொண்டிருப்போமாக. தெய்வீகச் செய்தியை நமக்கு பெரிதும் தவறாகச் சித்தரித்த இருண்ட யுகங்களின் மனிதக் கோட்பாடுகளை நிராகரிப்போமாக. இவ்வாறாக, “சத்தியத்தையும் அறிவீர்கள், சத்தியம் உங்களை விடுதலையாக்கும்” என்கிற எஜமானரின் வார்த்தைகளுக்கு நாம் செவிசாய்க்கிறவர்களாய் இருப்போம்.

“அவ்வார்த்தையை நம்புவோர்க்கு வாழ்வின் இனிதான நம்பிக்கையுண்டே,
குழப்பம் தப்பறை சச்சரவு முடிவுக்கு வருகிறதே,
தாழ்மையுடன் அதன் நீதியான கட்டுப்பாட்டுக்கு அடிபணிந்தே,
சத்தியந்தேடும் ஆத்துமாவிற்கு அதன் கிருபைதனை அது அளிக்கிறதே”
